

15) Første behandling af lovforslag nr. L 65: Forslag til lov om ændring af lov om fleksydelse. (Forhøjelse af fleksydelsesalderen, fortrydelsesordning m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsat 7/11 2006).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg gør opmærksom på, at der er en taletid på maksimalt 10 minutter, som man må udnytte, hvis man har lyst til det. Den første ordfører er hr. Jens Vibjerg.

Kl. 14.50

Forhandling

Jens Vibjerg (V):

De fire lovforslag, vi skal behandle her i dag, omhandler primært to ting: en senere tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet og en styrket jobbindsats for ældre.

Den senere tilbagetrækning handler om, at vi gradvis forhøjer efterlønsalderen med et halvt år ad gangen fra 2019 og frem til 2022. Herefter indekseres aldersgrænsen i forhold til middellevetiden. Vi målretter også efterlønnsordningen mere de personer, der har været mange år på arbejdsmarkedet, ved at medlemskabet for at komme i betragtning hæves fra 25 år til 30 år.

Så indføres der for øvrigt en række ting, der forbedrer ordningen i forhold til arbejdsmarkedet.

Det første er, at der indføres en fortrydelsesordning, der gælder indtil 15 år før efterlønsalderen, dog så med en nedsat ydelse og en nedsat skattefri præmie i forhold til de manglende år. Her giver vi altså folk, der i første omgang ikke har tilmeldt sig ordningen, en ny chance for at genoverveje situationen.

Så bliver der også et øget incitament for lavtlønnede til at arbejde i efterlønsperioden. Vi må jo medgive, at som ordningen er skruet sammen på nuværende tidspunkt, er der ikke det store økonomiske incitament til at tage et arbejde i efterlønsperioden, hvis man er på laveste lønniveau. Det bliver der rettet op på, nu bliver der altså en gulerod.

Der bliver en styrket indsats for de ældre. Vi fjerner særreglen for de 55-59-årige, vi fjerner særreglen for de 58-59-årige, og vi fjerner den

forkortede dagpengeperiode for dem over 60 år. Det vil sige, at de får forlænget dagpengeperioden, og det tror jeg der er mange i den aldersgruppe der bliver meget glade for.

Delpensionen udfases. Det har jo vist sig, at der i de senere år har været en meget lille tilslutning til den ordning.

Der indføres seniorjob, som sikrer dem over 54 år et job, hvis de mister dagpengereetten, altså fordi de nu har fået dagpenge i 4 år. Her har kommunen så en pligt til at ansætte de mennesker, der kommer i den situation, og vel at mærke til merbeskæftigelse. Man kan altså ikke skifte en medarbejder ud med en, der kommer ind på denne ordning.

Om fleksydelse skal jeg kun sige, at der med hensyn til fleksjobbernes efterløn sker ændringer analogt med det, der sker på efterlønsområdet.

Hvad kan man så sige politisk om disse tiltag? Ja, med den stigende levealder, vi oplever i de her år, og som vi forhåbentlig vil opleve i årene fremover, skal vi alle arbejde lidt længere, blive lidt længere tid på arbejdsmarkedet. Det er jo i bund og grund en meget lykkelig udvikling, at vi alle sammen, i gennemsnit i hvert fald, bliver ældre og ældre, og at vi så også bruger lidt af den tid på arbejdsmarkedet.

Som jeg også har sagt, bliver efterlønnen nu mere målrettet dem, der har været på arbejdsmarkedet i en længere periode. Fortrydelsesretten er i den grad en håndsrækning til de mennesker, der har fortrudt, at de ikke har tilmeldt sig, specielt når man på sigt får en lidt senere tilbagetrækningsalder. Det er nu ikke, fordi jeg tror, at der er så mange, der vil tilmelde sig den ordning, men det vil tiden vise, muligheden er der i hvert fald.

Kl. 14.55

Så synes jeg, det er værd at understrege, at de særregler, der har været for de ældre medborgere, og som jeg vil kalde diskriminerende særregler, nu forsvinder. Nu behandler man alle ens uanset alder i vores system. Det synes jeg er meget tiltalende. Jeg synes, det har været diskriminerende. Specielt har det været diskriminerende, at man, når man blev 60 år, kun kunne få dagpenge i 2½ år.

Men også de positive særregler, der har været for dem over 55 år, og særreglen for de 58-59-årige om, at de ikke skulle aktiveres, var at give et signal til de mennesker om, at når man har nået 55 år, har man nok ikke de store chancer på arbejdsmarkedet. Det er et forkert signal at sende.